Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2003/87/EK**

(2003. gada 13. oktobris),

ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 275, 25.10.2003, lpp. 32)

Grozīta ar:

			Oficiālais Vēstnesis		
			Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2004. gada 27. oktobris)	2004/101/EK	L 338	18	13.11.2004

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2003/87/EK

(2003. gada 13. oktobris),

ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ([3]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([4]),

tā kā:

(1) *Zaļā grāmata* par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību Eiropas Savienībā izraisīja debates visā Eiropā par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības piemērotību un iespējamo darbību Eiropas Savienībā. Eiropas Klimata pārmaiņu programma izskatīja Kopienas politiku un pasākumus, kas paredz visu ieinteresēto pušu iesaistīšanu procesā, iekļaujot tajā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību Kopienā (Kopienas sistēma) un par pamatu ņemot *Zaļo Grāmatu*. Padome 2001. gada 8. marta secinājumos atzīst Eiropas Klimata pārmaiņu programmas un sakarā ar *Zaļo Grāmatu* veikto darbu lielo nozīmību un uzsver vajadzību pēc tūlītējas un konkrētas rīcības Kopienas līmenī.

(2) Sestā Kopienas Vides rīcības programma, ko apstiprināja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu 1600/2002/EK ([5]), nosaka klimata pārmaiņas par rīcības prioritāti un paredz emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu visā Kopienā līdz 2005. gadam. Šī programma atzīst, ka Kopiena ir apņēmusies panākt 2008.–2012. gadā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos par 8 %, salīdzinot ar 1990. gadu līmeņiem, un ilgākā laika posmā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu globālās emisijas samazināt par apmēram 70 %, salīdzinot ar 1990. gadu līmeni.

(3) Apvienoto Nāciju Organizācijas Klimata pārmaiņu konvencijas galamērķis, kas apstiprināts ar Padomes 1993. gada 15. decembra Lēmumu 94/69/EK attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām noslēgšanu ([6]), ir panākt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu koncentrācijas stabilizā-

([1]) OV C 75 E, 26.3.2002., 33. lpp.
([2]) OV C 221, 17.9.2002., 27. lpp.
([3]) OV C 192, 12.8.2002., 59. lpp.
([4]) Eiropas Parlamenta 2002. gada 10. oktobra atzinums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*), Padomes 2003. gada 18. marta kopējā nostāja (OV C 125 E, 27.5.2003., 72. lpp.), Eiropas Parlamenta 2003. gada 2. jūlija lēmums (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*) un Padomes 2003. gada 23. jūlija lēmums.
([5]) OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.
([6]) OV L 33, 7.2.1994., 11. lpp.

▼B

ciju atmosfērā pie tāda līmeņa, kas nepieļautu bīstamu antropogēnu ietekmi uz klimata sistēmu.

(4) Tiklīdz stāsies spēkā Kioto protokols, ko apstiprināja ar Padomes 2002. gada 25. aprīļa Lēmumu 2002/358/EK par ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Kioto protokola apstiprināšanu no Eiropas Kopienas puses un tā attiecīgo saistību kopīga izpildi ([1]), šis protokols uzliks saistības Kopienai un dalībvalstīm 2008.–2012. gadā par 8 % samazināt kopējās antropogēnās to siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, kuras minētas Protokola A pielikumā, salīdzinot ar 1990. gadiem.

(5) Kopiena un dalībvalstis ir vienojušās par šo saistību izpildi, lai kopīgi samazinātu Kioto protokolā noteiktās antropogēnās siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas saskaņā ar Lēmumu 2002/358/EK. Šīs direktīvas mērķis ir palīdzēt pilnīgāk izpildīt Eiropas Kopienas un dalībvalstu saistības, izmantojot efektīvu Eiropas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirgu, pēc iespējas mazāk traucējot ekonomisko attīstību un nodarbinātību.

(6) Padomes Lēmums 93/389/EEK (1993. gada 24. jūnijs) par Kopienas monitoringa mehānismu attiecībā uz CO_2 un citu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijām ([2]) noteica mehānismu, kā uzraudzīt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas un kā novērtēt progresu attiecībā uz saistību ievērošanu par šo emisiju. Šis mehānisms palīdzēs dalībvalstīm noteikt kopējo piešķiramo kvotu daudzumu.

(7) Kopienas noteikumi attiecībā uz dalībvalstu veikto kvotu sadali ir nepieciešami, lai saglabātu iekšējā tirgus integritāti un izvairītos no konkurences izkropļošanas.

(8) Piešķirot kvotas, dalībvalstīm jāvērš uzmanība uz rūpniecības darbību emisijas samazināšanas potenciālu.

(9) Dalībvalstis var paredzēt tikai piešķirt kvotas uz pieciem gadiem, sākot no 2008. gada, atbilstoši anulētajām kvotām, vadoties pēc tā, kā attiecīgās personas samazinājušas emisijas savu valstu teritorijā kopš 2005. gada.

(10) Sākot no šī piecu gadu perioda, kvotu pārskaitīšana citai dalībvalstij ietvers attiecīgus noteiktā daudzuma vienību pielāgojumus, ievērojot Kioto protokolu.

(11) Dalībvalstīm jānodrošina, lai dažu konkrētu darbību veicējiem būtu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas un lai tie veiktu monitoringu savai siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijai un ziņotu par to saistībā ar savām darbībām.

(12) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šīm sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām ar nodarījumu un jāattur no pārkāpumiem.

(13) Lai nodrošinātu pārredzamību, informācijai par kvotu sadali un emisijas monitoringa rezultātiem ir jābūt pieejamiem sabiedrībai, izņemot ierobežojumus, kas noteikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ([3]).

(14) Pamatojoties uz Padomes Direktīvu 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi ([4]), dalībvalstīm jāiesniedz ziņojums par šīs direktīvas īstenošanu.

([1]) OV L 130, 15.5.2002., 1. lpp.
([2]) OV L 167, 9.7.1993., 31. lpp. Lēmums grozīts ar Lēmumu 1999/296/EK (OV L 117, 5.5.1999., 35. lpp.).
([3]) OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.
([4]) OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

▼B

(15) Papildnoteikumu iekļaušanai Kopienas sistēmā ir jānotiek saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, un Kopienas sistēmas piemērošanas jomu var paplašināt uz citām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kas nav oglekļa dioksīds, to skaitā gāzēm, kuras rodas alumīnija un ķīmiskajā rūpniecībā.

(16) Šī direktīva neliedz dalībvalstīm saglabāt vai noteikt savas kvotu tirdzniecības sistēmas, kas regulē siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju, ko rada darbības, kuras nav uzskaitītas I pielikumā vai nav iekļautas Kopienas sistēmā, vai ko rada iekārtas, kam uz laiku nepiemēro Kopienas sistēmu.

(17) Dalībvalstis var piedalīties starptautiskajā emisijas kvotu tirdzniecībā kā Kioto protokola puses ar citām B pielikumā minētajām pusēm.

(18) Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas attiecināšana uz trešām valstīm var palielināt Kopienas emisiju samazināšanas politikas izmaksu lietderību, kā noteikts Lēmumā 2002/358/EK par saistību kopēju izpildi.

(19) Projekta mehānismi, tostarp kopīgas īstenošanas (KĪ) un tīras attīstības mehānisms (TAM), ir svarīgi, lai sasniegtu mērķus attiecībā gan uz globālo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas samazināšanu, gan tādu Kopienas sistēmas darbību, kas neprasa lielas izmaksas. Saskaņā ar attiecīgiem Kioto protokola un Marrākešas vienošanās noteikumiem šo mehānismu izmantošanai ir jābūt katrā valstī veiktās darbības papildinājumam, un šāda darbība katrā valstī būs nozīmīgs kopējo centienu elements.

(20) Šī direktīva sekmēs to tehnoloģiju izmantošanu, kurām lielāka energoefektivitāte, ietverot koģenerāciju, kurās rodas mazāk emisiju uz izlaides vienību, savukārt direktīva, ko Eiropas Parlaments un Padome paredz pieņemt par koģenerācijas perspektīvām, kuru pamatā ir lietderīgā siltuma pieprasījums iekšējā enerģijas tirgū, veicinās tieši koģeneratīvo tehnoloģiju attīstību.

(21) Padomes Direktīvā 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli [1] ir noteikts kopējs pamats piesārņojuma novēršanai un kontrolei, balstoties uz kuru var piešķirt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļaujas. Direktīva 96/61/EK būtu jāgroza, lai nodrošinātu to, ka emisiju robežvērtības nav noteiktas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu tiešajām emisijām no iekārtas, uz ko attiecas šī direktīva, un dalībvalstis var izvēlēties neattiecināt prasības saistībā ar energoefektivitāti uz sadedzināšanas un citām iekārtām, kuras emitē oglekļa dioksīdu, neskarot Direktīvā 96/61/EK noteiktās prasības.

(22) Šī direktīva ir saderīga ar ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un Kioto protokolu. Tā būtu jāpārskata, ņemot vērā attiecīgās izmaiņas un pieredzi tās īstenošanā, kā arī sasniegto progresu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitoringa jomā.

(23) Emisijas kvotu tirdzniecībai jābūt daļai no vispusīga un saskaņota politikas un pasākumu plāna, kas tiek īstenots dalībvalstu un Kopienas līmenī. Neierobežojot Līguma 87. un 88. panta piemērošanu, ja uz kādām darbībām attiecas Kopienas sistēma, dalībvalstis var apsvērt, kādu efektu rada reglamentējoši, fiskāli un citi pasākumi, kas tiecas sasniegt tos pašus mērķus. Pārskatot direktīvu, jāņem vērā, kādā mērā šie mērķi jau ir sasniegti.

(24) Nodokļu uzlikšana var būt valsts līdzeklis, lai ierobežotu emisiju no iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro minēto sistēmu.

(25) Lai būtiski samazinātu emisijas, attiecīgas darbības un pasākumi būtu jāīsteno dalībvalstu un Kopienas līmenī visās Eiropas Savienības ekonomikas nozarēs, ne tikai rūpniecības un enerģētikas

[1] OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

▼B

nozarē. Komisijai būtu īpaši jāapsver darbības plāni un pasākumi Kopienas līmenī attiecībā uz transporta nozari, lai tā sniegtu būtisku atbalstu Kopienai un dalībvalstīm, kas atbilstoši Kioto protokolam pilda saistības attiecībā uz klimata pārmaiņām.

(26) Neatkarīgi no dažādajiem tirgus mehānismiem un potenciāliem, Eiropas Savienības stratēģija par klimata pārmaiņu mazināšanu būtu jābalsta uz līdzsvaru starp Kopienas sistēmu un citiem Kopienas iekšzemes un starptautisko darbību tipiem.

(27) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(28) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ([1]).

(29) Tā kā III pielikuma 1., 5. un 7. kritēriju nevar grozīt ar komitoloģijas procedūrām, grozījumus attiecībā uz periodu pēc 2012. gada var izdarīt tikai ar koplēmuma procedūru.

(30) Tāpēc, ka piedāvātās rīcības mērķus – Kopienas sistēmas ieviešanu – nevar īstenot tikai atsevišķas dalībvalstis un minētās rīcības mēroga, kā arī seku dēļ šos mērķus labāk īstenot Kopienas līmenī, Kopiena var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu izveido sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā (turpmāk "Kopienas sistēma"), lai veicinātu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanos rentablā un ekonomiski efektīvā veidā.

2. pants

Darbības joma

1. Šī direktīva attiecas uz emisijām no I pielikumā minētajām darbībām un II pielikumā minētajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm.

2. Šo direktīvu piemēro, neierobežojot prasības, kas izriet no Direktīvas 96/61/EK.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

a) "kvota" nozīmē atļauju emitēt vienu tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta noteiktā periodā, un tā ir derīga vienīgi šajā direktīvā izvirzītajiem mērķiem un pārskaitāma citiem saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem;

b) "emisijas" nozīmē siltumnīcas efektu izraisošo gāzu izplūdi atmosfērā no kādas iekārtas avotiem;

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

c) “siltumnīcas efektu izraisošās gāzes” nozīmē II pielikumā minētās gāzes;

d) “siltumnīcas efektu izraisošās gāzes emisiju atļauja” nozīmē atļauju, kas piešķirta saskaņā ar 5 un 6. pantu;

e) “iekārta” nozīmē stacionāru tehniski vienību, kur veic vienu vai vairākas darbības, kas minētas I pielikumā, un citas tieši saistītas darbības, kurām ir tehniska saistība ar šajā objektā veicamajām darbībām un kuras var ietekmēt emisijas un piesārņojumu;

f) “operators” nozīmē jebkuru personu, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu, vai gadījumos, kad to paredz attiecīgās valsts tiesību akti, personu, kurai deleģētas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas tehnisku funkcionēšanu;

g) “persona” ir jebkura fiziska vai juridiska persona;

h) “jauna iekārta” ir iekārta, ar kuru veic vienu vai vairākas I pielikumā minētās darbības un par kuru saņemta siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju atļauja vai atjaunota atļauja sakarā ar iekārtas darbības būtības maiņu vai tās paplašināšanu pēc tam, kad Komisijai darīts zināms emisijas kvotu valsts sadales plāns;

i) “sabiedrība” ir viena vai vairākas personas un – saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi – asociācijas, organizācijas vai personu grupas;

j) “tonna oglekļa dioksīda ekvivalenta” ir viena metriskā tonna oglekļa dioksīda (CO_2) vai jebkuras citas II pielikumā minētās siltumnīcas efektu izraisošās gāzes daudzums ar ekvivalentu globālās sasilšanas potenciālu;

▼M1

k) “I pielikuma Puse” ir Puse, kas minēta ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (*UNFCCC)* pielikumā un kas ir ratificējusi Kioto Protokolu saskaņā ar Kioto Protokola 1. panta 7. punktu;

l) “projekta aktivitāte” ir projekta aktivitāte, ko ir apstiprinājusi viena vai vairākas I pielikuma Puses saskaņā ar Kioto Protokola 6. vai 12. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu;

m) “emisiju samazināšanas vienība” (ESV) ir vienība, ko piešķir saskaņā ar Kioto Protokola 6. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar UNFCCC vai Kioto Protokolu;

n) “sertificēta emisiju samazināšana” (SES) ir vienība, ko piešķir saskaņā ar Kioto Protokola 12. pantu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu.

▼B

4. pants

Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas

Dalībvalstis nodrošina, ka no 2005. gada 1. janvāra neviena iekārta neuzsāk I pielikumā minētās darbības, kuru rezultātā rodas attiecīgā emisija, ja vien operatoram nav saskaņā ar 5. un 6. pantu kompetentas iestādes piešķirtas atļaujas vai arī iekārtai uz laiku nepiemēro Kopienas sistēmu saskaņā ar 27. pantu.

5. pants

Pieteikums siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas saņemšanai

Pieteikumā siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas saņemšanai no kompetentās iestādes ir jāiekļauj šādi apraksti:

▼B

a) iekārta un tās darbība, norādot izmantoto tehnoloģiju;

b) izejmateriāli un palīgmateriāli, kuru izmantošana var radīt I pielikumā minēto gāzu emisiju;

c) I pielikumā minēto gāzu emisijas avoti no iekārtas; un

d) plānotie pasākumi, lai veiktu emisijas monitoringu un ziņotu par to saskaņā ar pamatnostādnēm, kas pieņemtas atbilstīgi 14. pantam.

Pieteikumā ir jāiekļauj arī netehnisks pirmajā daļā minēto ziņu apkopojums.

6. pants

Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju nosacījumi un saturs

1. Kompetentā iestāde piešķir siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju, kas dod pilnvaru emitēt siltumnīcas efektu izraisošās gāzes no visas iekārtas vai tās daļas, ja minētā iestāde ir pārliecināta, ka operators spēj veikt emisijas monitoringu un par to ziņot.

Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujas var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām tajā pašā objektā, kuras darbina viens un tas pats operators.

2. Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļaujās ir šāda informācija:

a) operatora vārds vai nosaukums un adrese;

b) iekārtas darbības un emisiju apraksts;

c) monitoringa prasības, norādot tieši monitoringa metodoloģiju un biežumu;

d) prasības attiecībā uz ziņošanu; un

e) saistības četru mēnešu laikā pēc gada beigām nodot kvotas, kas līdzvērtīgas iekārtas kopējai emisijai attiecīgā kalendārā gada laikā, kuras pārbaudītas saskaņā ar 15. pantu.

7. pants

Pārmaiņas attiecībā uz iekārtām

Operators informē kompetento iestādi par visām plānotajām pārmaiņām attiecībā uz iekārtas būtību, darbību vai paplašināšanu, sakarā ar ko var būt vajadzība atjaunināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju. Ja vajadzīgs, kompetentā iestāde atļauju atjaunina. Ja mainās iekārtas operatora identitāte, kompetentā iestāde atjaunina atļauju, iekļaujot tajā jaunā operatora vārdu vai nosaukumu un adresi.

8. pants

Saskaņošana ar Direktīvu 96/61/EK

Dalībvalstis nepieciešamības gadījumā rīkojas, lai nodrošinātu to, ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauju piešķiršanas nosacījumi un procedūra tiek saskaņota ar Direktīvā 96/61/EK paredzētās atļaujas piešķiršanas nosacījumiem un procedūru, ja ar iekārtu veic minētās direktīvas I pielikumā iekļautās darbības. Šīs Direktīvas 5., 6. un 7. panta prasības var iekļaut Direktīvas 96/61/EK procedūrās.

▼B

9. pants

Emisijas kvotu valsts sadales plāns

1. Par katru periodu, kas minēts 11. panta 1. un 2. punktā, katra dalībvalsts izstrādā valsts plānu, ar kuru nosaka kopējo kvotu daudzumu, ko valsts nodomājusi piešķirt uz šo periodu, un ierosināto to sadales kārtību. Plāna pamatā ir jābūt objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, arī tiem, kas minēti III pielikumā, pienācīgi ņemot vērā sabiedrības atsauksmes. Komisijai neatkarīgi no Līguma, vēlākais, līdz 2003. gada 31. decembrim jāizstrādā III pielikumā minēto kritēriju īstenošanas pamatnostādnes.

Plāns par periodu, kas minēts 11. panta 1. punktā, ir jāpublicē un jāpaziņo Komisijai un citām dalībvalstīm, vēlākais, līdz 2004. gada 31. martam. Turpmākajiem periodiem plāns ir jāpublicē un jāpaziņo Komisijai un dalībvalstīm vismaz 18 mēnešus pirms attiecīgā perioda sākuma.

2. Emisijas kvotu valsts sadales plāns ir jāapspriež 23. panta 1. punktā minētajā komitejā.

3. Triju mēnešu laikā pēc emisijas kvotu valsts sadales plāna paziņošanas, ko dalībvalsts izdara saskaņā ar 1. punktu, Komisija var noraidīt plānu vai kādu tā daļu sakarā ar tā neatbilstību III pielikumā vai 10. pantā minētajiem kritērijiem. Dalībvalsts pieņem lēmumu saskaņā ar 11. panta 1. vai 2. punktu tikai tad, ja Komisija piedāvātos grozījumus ir akceptējusi. Atteikuma gadījumā Komisija sniedz pamatojumu.

10. pants

Kvotu sadales metode

Uz triju gadu periodu, kas sākas 2005. gada 1. janvārī, dalībvalstis piešķir vismaz 95 % no kvotām bez maksas. Uz piecu gadu periodu, kas sākas 2008. gada 1. janvārī, dalībvalstis piešķir vismaz 90 % no kvotām bez maksas.

11. pants

Kvotu sadale un piešķiršana

1. Uz triju gadu periodu, kas sākas 2005. gada 1. janvārī, katra dalībvalsts nolemj kopējo kvotu daudzumu, ko tā piešķirs uz šo periodu, un šo kvotu sadali katras iekārtas operatoram. Šis lēmums ir jāpieņem vismaz trīs mēnešus pirms perioda sākuma, pamatojoties uz emisijas kvotu valsts sadales plānu, kas izstrādāts atbilstīgi 9. pantam un saskaņā ar 10. pantu, pienācīgi ņemot vērā sabiedrības atsauksmes.

2. Uz piecu gadu periodu, kas sākas 2008. gada 1. janvārī, un uz katru nākamo piecu gadu periodu katra dalībvalsts nolemj kopējo kvotu daudzumu, ko tā piešķirs uz šo periodu, un sāk kvotu piešķiršanas procesu katras iekārtas operatoram. Šis lēmums ir jāpieņem vismaz 12 mēnešus pirms attiecīgā perioda sākuma, pamatojoties uz emisijas kvotu valsts sadales plānu, kas izstrādāts atbilstīgi 9. pantam, un saskaņā ar 10. pantu, pienācīgi ņemot vērā sabiedrības atsauksmes.

3. Lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, jābūt saskaņā ar Līguma prasībām, jo īpaši ar tā 87. un 88. pantu. Lemjot par kvotu sadali, dalībvalstīm ir jārēķinās, ka jaunajām iekārtām būs jānodrošina piekļuve kvotām.

4. Kompetentā iestāde piešķir daļu no kopējā kvotu daudzuma katru gadu no perioda, kas minēts 1. vai 2. punktā, līdz attiecīgā gada 28. februārim.

▼M1

11.a pants

Projekta aktivitāšu SES un ESV izmantošana Kopienas sistēmā

1. Ievērojot 3. punktu, dalībvalstis katrā 11. panta 2. punktā minētajā laikposmā var atļaut operatoriem Kopienas sistēmā izmantot projekta aktivitāšu SES un ESV līdz procentuālai daļai no katrai iekārtai piešķirtā kvotu daudzuma, kuru dalībvalsts noteikusi savā emisijas kvotu valsts sadales plānā šim laikposmam. Šajā nolūkā dalībvalsts piešķir un tūlīt nodod vienu kvotu apmaiņā pret vienu SES vai ESV, kas attiecīgajam operatoram piešķirta valsts reģistrā.

2. Ievērojot 3. punktu, laikposmā, kas minēts 11. panta 1. punktā, dalībvalstis var atļaut operatoriem izmantot Kopienas sistēmā projekta aktivitāšu SES. Šim nolūkam dalībvalsts piešķir un tūlīt nodod vienu kvotu apmaiņā pret vienu SES. Dalībvalstis anulē SES, ko operators izmantojis laikposmā, kurš minēts 11. panta 1. punktā.

3. Visus SES un ESV, ko piešķir un ko var izmantot saskaņā ar *UNFCCC* un Kioto Protokolu un turpmākiem lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar tiem, var izmantot Kopienas sistēmā:

a) izņemot gadījumu, kad, atzīstot, ka saskaņā ar *UNFCCC*un Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar tiem, dalībvalstīm, lai pildītu saistības saskaņā ar Kioto Protokola 3. panta 1. punktu un Lēmumu 2002/358/EK, ir jāatturas no SES un ESV izmantošanas, kas radušās no kodoliekārtām, un ka operatoriem ir jāatturas no tādu SES un ESV izmantošanas, kas radušies no šādām iekārtām, laikposmā, kas minēts 11. panta 1. punktā, un 11. panta 2. punktā minētajā piecu gadu laikposmā;

un

b) izņemot darbībās, kas saistītas ar zemes lietošanu, zemes lietošanas maiņu un mežsaimniecību.

11.b pants

Projekta aktivitātes

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bāzes scenāriju projekta aktivitātēm, ko nosaka turpmākos lēmumos, kuri pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu, un ko īsteno valstīs, kas ir parakstījušas Pievienošanās līgumu ar Savienību, ir pilnīgi saderīgas ar *acquis communautaire*, tostarp ar šajā Pievienošanās līgumā paredzētajām pagaidu atkāpēm.

2. Izņemot 3. un 4. punktā paredzēto gadījumu, projekta norises valsts nodrošina, ka netiek piešķirtas ESV vai SES siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanai vai samazināšanai no iekārtām, kurām piemērojama šī direktīva.

3. Līdz 2012. gada 31. decembrim saistībā ar KĪ un TAM projekta aktivitātēm, kas tieši samazina vai ierobežo emisijas no iekārtas, kurai piemērojama šī direktīva, ESV un SES var piešķirt tikai tad, ja šīs iekārtas operators anulē vienlīdzīgu kvotu skaitu.

4. Līdz 2012. gada 31. decembrim saistībā ar KĪ un TAM projekta aktivitātēm, kas netieši samazina vai ierobežo emisijas līmeni no iekārtas, kurai piemērojama šī direktīva, ESV un SES var piešķirt tikai tad, ja anulē vienlīdzīgu kvotu skaitu SES vai ESV izcelsmes dalībvalsts reģistrā.

5. Dalībvalsts, kas atļauj privātām vai valsts institūcijām piedalīties projektu darbībā, uzņemas atbildību par savām saistībām, kas noteiktas *UNFCCC*un Kioto Protokolā, un nodrošina to, ka šāda dalība saskan ar attiecīgajām pamatnostādnēm, praktiskiem pasākumiem un procedūrām, kas pieņemtas saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu.

▼M1

6. Gadījumā, ja projekta aktivitātes saistās ar hidroelektroenerģijas ražošanu ar ražošanas jaudu, kas ir lielāka par 20 MW, dalībvalsts, apstiprinot šādas projekta aktivitātes, projekta aktivitāšu veikšanas laikā nodrošina attiecīgu starptautisko kritēriju un pamatnostādņu ievērošanu, tostarp to kritēriju un pamatnostādņu ievērošanu, kas iekļautas Pasaules dambju apsaimniekošanas komisijas 2000. gada novembra ziņojumā "Dambji un attīstība. Jauns satvars lēmumu pieņemšanai".

7. Noteikumus 3. un 4. punkta īstenošanai, īpaši attiecībā uz dubultas uzskaites novēršanu, kā arī jebkurus 5. punkta īstenošanai vajadzīgos noteikumus, ja projekta norises valsts atbilst visām tiesību piešķiršanas prasībām dalībai KĪ projekta aktivitātēs, pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktu.

▼B

12. pants

Kvotu pārskaitīšana, nodošana un anulēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kvotas var pārskaitīt starp:

a) personām Kopienā;

b) personām Kopienā un personām trešās valstīs, kur šādas kvotas atzīst saskaņā ar 25. pantā minēto procedūru bez citiem ierobežojumiem kā tiem, kas ietverti un pieņemti saskaņā ar šo direktīvu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka citu dalībvalstu kompetento iestāžu piešķirtās kvotas tiek atzītas, lai varētu izpildīt operatora pienākumus saskaņā ar 3. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, vēlākais, līdz katra gada 30. aprīlim katras iekārtas operators nodod kvotu skaitu, kurš līdzvērtīgs attiecīgās iekārtas kopējam emisijas apjomam iepriekšējā kalendārajā gadā, kas pārbaudīts saskaņā ar 15. pantu, un ka šīs kvotas pēc tam tiek anulētas.

4. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka kvotas anulē jebkurā brīdī, kad to pieprasa persona, kas ir to turētāja.

13. pants

Kvotu derīgums

1. Kvotas ir derīgas attiecībā uz emisiju periodā, kas minēts 11. panta 1. vai 2. punktā vai uz kuru tās ir piešķirtas.

2. Četrus mēnešus pēc pirmā 11. panta 2. punktā minētā piecu gadu perioda sākuma kompetentā iestāde anulē kvotas, kas vairs nav derīgas un nav nodotas un anulētas saskaņā ar 12. panta 3. punktu.

Dalībvalstis var piešķirt kvotas personām uz kārtējo periodu, lai aizstātu tās kvotas, kuras ir to rīcībā un ir anulētas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

3. Četrus mēnešus pēc katra nākamā 11. panta 2. punktā minētā piecu gadu perioda sākuma kompetentā iestāde anulē kvotas, kas vairs nav derīgas un nav nodotas un anulētas saskaņā ar 12. panta 3. punktu.

Dalībvalstis piešķir kvotas personām uz kārtējo periodu, lai aizstātu tās kvotas, kuras ir to rīcībā un ir anulētas saskaņā ar šā punkta pirmo daļu.

14. pants

Pamatnostādnes par emisijas monitoringu un ziņošanas kārtību

1. Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru līdz 2003. gada 30. septembrim pieņem pamatnostādnes attiecībā uz monitoringu un ziņošanu par emisiju, kas rodas no I pielikumā uzskaitīto

▼B

darbību radītajām siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm. Pamatnostādnes pamatojas uz IV pielikumā noteiktajiem monitoringa un ziņošanas principiem.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka attiecībā uz emisijām veic monitoringu saskaņā ar šīm pamatnostādnēm.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visi iekārtas operatori saskaņā ar pamatnostādnēm pēc attiecīgā gada beigām ziņo kompetentajai iestādei par emisiju no iekārtas visa kalendārā gada laikā.

15. pants

Pārbaude

Dalībvalstis nodrošina to, ka ziņojumus, ko operatori iesniedz saskaņā ar 14. panta 3. punktu, pārbauda saskaņā ar V pielikumā noteiktajiem kritērijiem un kompetentā iestāde par tiem tiek informēta.

Dalībvalstis nodrošina to, ka operators, kura ziņojums nav pārbaudīts un atzīts par apmierinošu saskaņā ar V pielikuma kritērijiem līdz katra gada 31. martam attiecībā uz iepriekšējā gada emisiju, nevar turpmāk pārskaitīt kvotas, kamēr attiecīgā operatora ziņojums nav pārbaudīts un atzīts par apmierinošu.

16. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz normas par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo normu izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis, vēlākais, līdz 2003. gada 31. decembrim par šiem noteikumiem paziņo Komisijai un tūlīt ziņo par jebkuriem vēlākiem to grozījumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina to operatoru vārdu publicēšanu, kuri pārkāpj 12. panta 3. punkta prasības par kvotu nodošanu pietiekamā daudzumā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visiem operatoriem, kuri līdz katra gada 30. aprīlim nenodod kvotas, kas nosegtu emisiju iepriekšējā gada laikā, jāmaksā sods par emisijas apjoma pārsniegšanu. Sods par emisijas apjoma pārsniegšanu ir EUR 100 par katru tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta, ko emitē iekārta, par kuru operators nav nodevis kvotas. Soda nomaksāšana par emisijas apjoma pārsniegšanu neatbrīvo operatoru no pienākuma, nododot kvotas par nākamo kalendāro gadu, nodot tādu kvotu daudzumu, kas nosegtu pārsniegto emisijas apjomu.

4. Triju gadu periodā, kas sākas 2005. gada 1. janvārī, dalībvalstis piemēro mazāku sodu par emisijas apjoma pārsniegšanu – EUR 40 par katru tonnu oglekļa dioksīda ekvivalenta, ko emitē iekārta, par kuru operators nav nodevis kvotas. Soda nomaksāšana par emisijas apjoma pārsniegšanu neatbrīvo operatoru no pienākuma, nododot kvotas par nākamo kalendāro gadu, nodot tādu kvotu daudzumu, kas nosegtu pārsniegto emisijas apjomu.

▼M1

17. pants

Piekļuve informācijai

Lēmumus attiecībā uz kvotu sadali, informāciju par projekta aktivitātēm, kurās piedalās dalībvalsts vai kurās tā atļauj piedalīties privātām vai valsts institūcijām, kā arī ziņojumus par emisiju, ko pieprasa sakarā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju un kas glabājas kompetentajā iestādē, dara pieejamu sabiedrībai saskaņā ar Direktīvu 2003/4/EK.

▼B

18. pants

Kompetentā iestāde

Dalībvalstis veic administratīvos pasākumus, norādot attiecīgo kompetento iestādi vai kompetentās iestādes, kas īsteno šīs direktīvas noteikumus. Ja ir izraudzīts vairāk par vienu kompetento iestādi, tad šo iestāžu darbs attiecībā uz šo direktīvu ir jākoordinē.

▼M1

Jo īpaši dalībvalstis nodrošina koordināciju starp to izraudzīto kontaktpersonu Kioto Protokola 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta projekta aktivitāšu apstiprināšanai un to izraudzīto valsts iestādi Kioto Protokola 12. panta īstenošanai, ko attiecīgi izraugās saskaņā ar turpmākiem lēmumiem, kuri pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu.

▼B

19. pants

Reģistri

1. Dalībvalstis nodrošina reģistra izveidošanu un uzturēšanu, lai nodrošinātu precīzu kvotu piešķiršanas, turēšanas, pārskaitīšanas un anulēšanas uzskaiti. Dalībvalstis var uzturēt savus reģistrus konsolidētā sistēmā kopā ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm.

2. Kvotas var būt jebkurai personai. Reģistram ir jābūt pieejamam sabiedrībai, un tajā jābūt atsevišķai uzskaitei par kvotām, kas ir katrai personai, kurai kvotas piešķirtas vai pārskaitītas.

3. Lai īstenotu šo direktīvu, Komisija pieņem regulu saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru par standartizētas un drošas reģistru sistēmu standartizētas elektroniskas datu bāzes formā, kurā ietverti vispārīgi dati, kas ļauj apzināt kvotu piešķiršanu, turēšanu, pārskaitīšanu un anulēšanu, nodrošināt sabiedrības piekļuvi un attiecīgu konfidencialitāti, un garantēt to, ka nenotiek kvotu pārdalīšana pretrunā saistībām, kas izriet no Kioto protokola. ►M1 Minētā regula arī ietver noteikumus par SES un ESV izmantošanu un identifikāciju Kopienas sistēmā un šādas izmantošanas līmeņa monitoringu. ◄

20. pants

Centrālais administrators

1. Komisija nozīmē centrālo administratoru, kurš uztur neatkarīgu darījumu žurnālu, kurā uzskaitīta kvotu piešķiršana, pārskaitīšana un anulēšana.

2. Centrālais administrators veic automatizētu pārbaudi par katru darījumu reģistros, izmantojot neatkarīgo darījumu žurnālu, lai novērstu pārkāpumus attiecībā uz kvotu piešķiršanu, pārskaitīšanu un anulēšanu.

3. Ja automātiskās pārbaudes laikā atklājas pārkāpumi, centrālais administrators informē dalībvalsti vai dalībvalstis, kuras līdz pārkāpumu novēršanai nedrīkst reģistrēt apšaubīto darījumu un turpmākos darījumus saistībā ar attiecīgajām kvotām.

21. pants

Dalībvalstu iesniegtie ziņojumi

1. Dalībvalstis katru gadu iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu. ►M1 Šajā ziņojumā īpašu uzmanību pievērš pasākumiem kvotu piešķiršanai, ESV un SES izmantošanai Kopienu sistēmā, reģistru darbībai, monitoringa un ziņošanas pamatnostādņu piemērošanai, pārbaudei un jautājumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas ievērošanu,

▼B

un uz kvotām attiecināmam fiskālajam režīmam, ja tāds ir. ◄ Pirmo ziņojumu nosūta Komisijai līdz 2005. gada 30. jūnijam. Ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai formu, ko izstrādā Komisija saskaņā ar Direktīvas 91/692/EEK 6. pantā paredzēto procedūru. Anketu vai formu nosūta dalībvalstij vismaz sešus mēnešus pirms pirmā ziņojuma iesniegšanai noteiktā termiņa.

2. Balstoties uz 1. punktā minētajiem ziņojumiem, Komisija triju mēnešu laikā pēc ziņojumu saņemšanas no dalībvalstīm publicē ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

▼M1

3. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm par kvotu piešķiršanas jautājumiem, ESV un SES izmantošanu Kopienas sistēmā, reģistru darbību, monitoringu, pārbaudi un šīs direktīvas ievērošanu.

21.a pants

Atbalsts rīcībspējas palielināšanas pasākumiem

Saskaņā ar *UNFCCC*, Kioto Protokolu un jebkuriem turpmākiem lēmumiem, kas pieņemti to īstenošanai, Komisijai un dalībvalstīm ir jāatbalsta rīcībspējas palielināšanas pasākumi jaunattīstības valstīs un valstīs, kas ir iekļāvušās pārejas procesā uz tirgus ekonomiku, lai palīdzētu tām pilnībā izmantot KĪ un TAM atbilstīgi to ilgtspējīgās attīstības stratēģijām un veicināt uzņēmumu iesaisti KĪ un TAM projektu attīstībā un īstenošanā.

▼B

22. pants

III pielikuma grozījumi

Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru var grozīt III pielikumu, izņemot 1., 5. un 7. kritēriju, periodam no 2008. gada līdz 2012. gadam, ņemot vērā 21. pantā noteiktos ziņojumus un pieredzi šīs Direktīvas piemērošanā.

23. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Komiteja, kas izveidota ar Lēmuma 93/389/EEK 8. pantu.

2. Ja ir norāde uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

24. pants

Procedūras papildu darbību un gāzu vienpusējai iekļaušanai

1. No 2008. gada dalībvalstis var saskaņā ar šo direktīvu piemērot emisijas kvotu tirdzniecību darbībām, iekārtām un siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kuras nav uzskaitītas I pielikumā, ja Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto procedūru ir apstiprinājusi šādu darbību, iekārtu un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu iekļaušanu, ņemot vērā visus būtiskos kritērijus, it īpaši ietekmi uz iekšējo tirgu, potenciālos konkurences izkropļojumus, sistēmas vides integritāti un plānotās monitoringa un ziņošanas sistēmas uzticamību.

▼B

No 2005. gada dalībvalstis ar tādiem pašiem nosacījumiem var attiecināt emisijas kvotu tirdzniecību uz iekārtām, kas veic I pielikumā uzskaitītās darbības, bet zem šajā pielikumā minētās jaudas robežas.

2. Kvotu sadali iekārtām, kas veic šādas darbības, nosaka emisijas kvotu valsts sadales plānā, kas minēts 9. pantā.

3. Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru pēc savas iniciatīvas var pieņemt vai pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma tā pieņem monitoringa un ziņošanas pamatnostādnes attiecībā uz emisiju no darbībām, iekārtām un siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm, kuras nav minētas I pielikumā, ja šīs emisijas monitorings un attiecīgā ziņošana var notikt pietiekami precīzi.

4. Ja šādi pasākumi tiek ieviesti, atkārtotajās pārbaudēs, ko veic saskaņā ar 30. pantu, visas Kopienas mērogā saskaņotā veidā jānolemj, vai I pielikums būtu jāgroza un tajā jāiekļauj šo darbību dēļ radusies emisija.

25. pants

Saistība ar citām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmām

1. Šādi līgumi būtu jāslēdz ar trešām valstīm, kuras minētas Kioto protokola B pielikumā un kuras ir šo protokolu ratificējušas, lai nodrošinātu savstarpēju kvotu atzīšanu starp Kopienas sistēmu un citām siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmām saskaņā ar Līguma 300. panta noteikumiem.

2. Ja ir noslēgts līgums, kāds minēts 1. punktā, tad Komisija saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru izstrādā visus nepieciešamos noteikumus attiecībā uz kvotu savstarpēju atzīšanu atbilstīgi šim līgumam.

26. pants

Direktīvas 96/61/EK grozījumi

Direktīvas 96/61/EE 9. panta 3. punktam pievieno šādus daļas:

"Ja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas no iekārtas ir noteiktas I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (*), saistībā ar iekārtā veicamajām darbībām, atļaujā neietver attiecīgās gāzes tiešās emisijas robežvērtības, ja vien tas nav nepieciešams, lai nerastos nozīmīgs vietējais piesārņojums.

Saistībā ar darbībām, kas minētas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā, dalībvalstis var izvēlēties neizvirzīt prasības attiecībā uz energoefektivitāti sadedzināšanas iekārtām un citām iekārtām objektā, kuras emitē oglekļa dioksīdu.

Nepieciešamības gadījumā kompetentās iestādes atļauju attiecīgi groza.

Trīs iepriekšējās punkta daļas neattiecas uz iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu Kopienas tirdzniecības sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu.

(*) OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp."

▼B

27. pants

Dažu iekārtu pagaidu neiekļaušana

1. Dalībvalstis var lūgt Komisiju uz laiku neattiecināt Kopienas sistēmu uz iekārtu, vēlākais, līdz 2007. gada 31. decembrim. Šādā iesniegumā jānorāda katra šāda iekārta, un šis iesniegums ir jāpublicē.

2. Ja pēc sabiedrības atsauksmju uzklausīšanas par attiecīgo iesniegumu saskaņā ar 23. panta 2. punktā noteikto procedūru Komisija nolemj, ka:

a) iekārtas valstu politikas dēļ ierobežo emisiju tādā pakāpē, it kā uz tām attiektos šīs direktīvas noteikumi;

b) uz iekārtām attiecas monitoringa, ziņošanas un pārbaudes prasībām, kas ir līdzvērtīgas 14. un 15. pantā noteiktajām; un

c) valsts prasību neizpildes gadījumā uz iekārtām attiecas sankcijas, kas ir vismaz līdzvērtīgas 16. panta 1. un 4. punktā noteiktajām;

tad Komisija nolemj, ka uz šādu iekārtu uz laiku neattiecina Kopienas sistēmu.

Ir jānodrošina, ka no tā necietīs iekšējais tirgus.

28. pants

Iekārtu kopfondi

1. Dalībvalstis var ļaut iekārtu operatoriem, kas veic kādu no I pielikumā minētajām darbībām, veidot kopfondu iekārtām, kuras veic tādas pašas darbības, uz periodu, kas minēts 11. panta 1. punktā, un/vai pirmo piecu gadu periodu, kas minēts 11. panta 2. punktā, saskaņā ar šā panta 2. līdz 6. punktu.

2. Operatori, kas veic kādu no I pielikumā minētajām darbībām un vēlas veidot iekārtu kopfondu, gatavo iesniegumu kompetentajai iestādei, norādot attiecīgas iekārtas un periodu, uz kādu viņi vēlas veidot kopfondu, un iesniedzot pierādījumus, ka viņu pilnvarotā persona spēs izpildīt 3. un 4. punktā noteiktās saistības.

3. Operatori, kas vēlas veidot iekārtu kopfondu, izvirza pilnvarotu personu:

a) pie kuras ir visas operatoru par iekārtu aprēķinātās kvotas, atkāpjoties no 11. panta;

b) kura ir atbildīga par kvotu nodošanu atbilstīgi kopējai iekārtu emisijai kopfondā, atkāpjoties no 6. panta 2. punkta e) apakšpunkta un 12. panta 3. punkta; un

c) kura nedrīkst veikt turpmāku kvotu pārskaitīšanu gadījumā, ja operatora ziņojums nav pārbaudīts un atzīts par apmierinošu saskaņā ar 15. panta otro daļu.

4. Uz pilnvaroto personu attiecas sankcijas, kas piemērojamas par prasību neievērošanu attiecībā uz kvotu nodošanu pietiekamā daudzumā, lai nosegtu kopējo emisijas apjomu no iekārtām, kas veido kopfondu, atkāpjoties no 16. panta 2., 3. un 4. punkta.

5. Dalībvalsts, kas vēlas atļaut veidot vienu vai vairākus iekārtu kopfondus, iesniedz Komisijai 2. punktā minēto pieteikumu. Neierobežojot Līguma noteikumus, Komisija triju mēnešu laikā no saņemšanas var pieteikumu noraidīt, ja tas neatbilst šīs Direktīvas prasībām. Ikvienu šādu lēmumu pamato. Atteikuma gadījumā dalībvalsts var atļaut veidot iekārtu kopfondu tikai tādā gadījumā, ja Komisija akceptējusi piedāvātos grozījumus.

▼B

6. Ja pilnvarotā persona neizpilda 4. punktā minētās sankcijas, tad ikviens kopfonda iekārtas operators saskaņā ar 12. panta 3 punktu. un 16. pantu ir atbildīgs par emisiju no viņa paša iekārtas.

29. pants

Nepārvarama vara

1. Periodā, kas minēts 11. panta 1. punktā, dalībvalstis var lūgt Komisijai nepārvaramas varas gadījumā piešķirt papildu kvotas dažām iekārtām. Komisija nosaka, vai ir bijusi nepārvaramas varas izpausme, kuras gadījumā tā pilnvaro dalībvalsti piešķirt papildu un nepārskaitāmas emisijas kvotas šo iekārtu operatoriem.

2. Komisija, neierobežojot Līguma noteikumus, vēlākais līdz 2003. gada 31. decembrim izstrādā metodiskos norādes par nepārvaramās varas izpausmes apstākļiem.

30. pants

Pārskatīšana un turpmākā attīstība

1. Pamatojoties uz sasniegto progresu, veicot siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitoringu, Komisija līdz 2004. gada 31. decembrim var iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu grozīt I pielikumu, lai iekļautu tajā citas darbības un citas II pielikumā minēto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas.

2. Pamatojoties uz šīs direktīvas piemērošanā gūto pieredzi un progresu, kas panākts siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitoringā, kā arī ņemot vērā starptautiska līmeņa sasniegumus, Komisija gatavo ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, apsverot:

a) to, vai un kā būtu jāgroza I pielikums, lai tajā iekļautu citas nozares darbības, cita starpā ķīmijas, alumīnija un transporta nozares darbības, un citas II pielikumā minēto siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, lai uzlabotu sistēmas ekonomisko efektivitāti;

b) Kopienas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas saistību ar starptautisko emisijas kvotu tirdzniecību, kas sāksies 2008. gadā;

c) piešķiršanas metodes (ietverot vairāksolīšanu pēc 2012. gada) un III pielikumā minēto valsts kvotu sadales plānu kritēriju turpmāku saskaņošanu;

▼M1

d) projekta mehānismu kredītu izmantošanu, tostarp vajadzību saskaņot SES un ESV pieļauto izmantošanu Kopienas sistēmā;

▼B

e) emisijas kvotu tirdzniecības saistību ar citiem pasākumiem, ko īsteno dalībvalstu un Kopienas līmenī, ietverot nodokļu politiku, kas vērsti uz tiem pašiem mērķiem;

f) to, vai lietderīgs ieviest vienotu Kopienas reģistru;

g) sankciju līmeni par emisijas pārsniegšanu, ņemot vērā, cita starpā, inflāciju;

h) kvotu tirdzniecības sistēmas darbību, it īpaši ņemot vērā iespējamos traucējumus tirgū;

i) to, kā pielāgot Kopienas sistēmu paplašinātai Eiropas Savienībai;

j) iekārtu kopfondus;

k) iespēju izstrādāt Kopienas mēroga kvotu sadales kritērijus, ņemot vērā labākās pieejamās tehnikas un izmaksu un guvumu analīzi;

▼M1

l) projekta mehānismu ietekmi uz projekta norises valstīm, īpaši uz to attīstības mērķiem, to, vai ir apstiprinātas KĪ un TAM hidroelektroenerģijas ražošanas projektu aktivitātes ar saražotās jaudas daudzumu, kas pārsniedz 500 MW un kam ir negatīva ietekme uz vidi vai negatīvas sociālas sekas, un šādas hidroelektriskās jaudas ražošanas projekta aktivitāšu rezultātā iegūto SES un ESV turpmāko izmantošanu Kopienas sistēmā;

m) atbalstu rīcībspējas palielināšanas pasākumiem jaunattīstības valstīs un valstīs, kas ir iekļāvušās pārejas procesā uz tirgus ekonomiku;

n) praktiskos pasākumus un procedūras dalībvalsts iekšzemes projekta aktivitāšu apstiprināšanai un kvotu piešķiršanai par emisijas samazinājumiem vai ierobežojumiem, kas radušies no šādām aktivitātēm no 2008. gada;

o) tehniskos noteikumus saistībā ar kredītu pagaidu raksturu un ierobežojumu 1 % apmērā zemes lietošanas, zemes lietošanas maiņas un mežsaimnieciskās darbības tiesību piešķiršanai, kā tas noteikts Lēmumā 17/CP.7, kā arī noteikumus, kas saistīti ar rezultātiem, kuri gūti, novērtējot iespējamo risku saistībā ar ģenētiski modificētu organismu un potenciāli invazīvo svešzemju sugu izmantošanu, lai ļautu operatoriem izmantot SES un ESV, kas saistīti ar apmežošanas un mežu atjaunošanas projekta aktivitātēm saskaņā ar Kopienas 2008. gada sistēmu, saskaņā ar lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar *UNFCCC* vai Kioto Protokolu.

▼B

Komisija līdz 2006. gada 30. jūnijam iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Komisijai, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumus.

▼M1

3. Pirms katra laikposma, kas minēts 11. panta 2. punktā, katra dalībvalsts publicē savā emisijas kvotu valsts sadales plānā ESV un SES paredzēto izmantošanu un katrai iekārtai piešķirto procentuālo daļu, kuras apjomā operatoriem ir ļauts izmantot ESV un SES saskaņā ar Kopienas sistēmu konkrētajam laikposmam. Kopējais izmantoto ESV un SES daudzums saskan ar dalībvalsts papildsaistībām, ko tā uzņēmusies saskaņā ar Kioto Protokolu un *UNFCCC*, un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar tiem.

Saskaņā ar 3. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Lēmumā Nr. 280/2004/EK par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju ([14]) dalībvalstis ik pēc diviem gadiem ziņo Komisijai par to, kādā apmērā iekšzemes pasākumi faktiski veido būtisku daļu no valsts līmenī veiktiem centieniem, kā arī to, kādā apmērā kopīgas īstenošanas mehānismu izmantošana faktiski papildina valsts pasākumus un kāda ir to savstarpējā attiecība, saskaņā ar Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar to. Komisija par to sniedz ziņojumu saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantu. Ņemot vērā šo ziņojumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz priekšlikumu normatīvam aktam vai cita rakstura pasākumam ar mērķi papildināt dalībvalstu piemērotos noteikumus, lai nodrošinātu, ka mehānismu izmantošana ir papildus valsts pasākumiem Kopienas kontekstā.

▼B

31. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai, vēlākais, līdz 2003. gada 31. decembrim nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju. Komisija ziņo citām dalībvalstīm par šiem normatīviem un administratīviem aktiem.

▼B

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

32. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

33. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

DARBĪBU KATEGORIJAS, KAS MINĒTAS 2. PANTA 1. PUNKTĀ, 3. UN 4. PANTĀ, 14. PANTA 1. PUNKTĀ, 28. PANTĀ UN 30. PANTĀ

1. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām vai iekārtu daļām, ko izmanto jaunu produktu un procesu izpētei, izstrādei un testēšanai.

2. Turpmāk norādītās robežvērtības visumā attiecas uz ražošanas jaudām un ražību. Ja viens operators veic vairākas vienas un tās pašas apakšpozīcijas darbības tajā pašā iekārtā vai tajā pašā objektā, tad šādu darbību jaudas summējas.

Darbības	Siltumnīcas efektu izraisošās gāzes
Darbības enerģijas jomā	
Sadedzināšanas iekārtas ar nominālo siltumspēju, kas pārsniedz 20 MW (izņemot bīstamo vai sadzīves atkritumu iekārtas)	Oglekļa dioksīds
Minerāleļļu attīrīšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
Koksa krāsnis	Oglekļa dioksīds
Melno metālu ražošana un pārstrāde	
Metāla rūdu (arī sēra rūdu) apdedzināšanas un kausēšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
Čuguna vai tērauda ražošanas iekārtas (pirmējā vai otrējā kausēšana), iekļaujot nepārtrauktu liešanu ar jaudu virs 2,5 tonnām stundā	Oglekļa dioksīds
Minerālu pārstrādes rūpniecība	
Iekārtas cementa klinkera ražošanai rotācijas krāsnīs ar jaudu virs 500 tonnām dienā vai kaļķu ražošanai rotācijas krāsnīs ar jaudu virs 50 tonnām dienā vai citās krāsnīs ar jaudu virs 50 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Iekārtas stikla, kā arī stikla šķiedras ražošanai ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
Iekārtas apdedzinātu keramikas izstrādājumu ražošanai, it īpaši kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas vai porcelāna ražošanai ar jaudu virs 75 tonnām dienā un/vai ar krāsns tilpumu virs 4 m^3 un krāvuma blīvumu krāsnij virs 300 kg/m^3	Oglekļa dioksīds
Citas darbības	
Rūpnieciskās iekārtas, lai ražotu	Oglekļa dioksīds
a) celulozi no koksnes un citiem šķiedrainiem materiāliem	
b) papīru un kartonu ar ražošanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds

▼B

II PIELIKUMS

SILTUMNĪCAS EFEKTU IZRAISOŠĀS GĀZES, KAS MINĒTAS 3. UN 30. PANTĀ

Oglekļa dioksīds (CO_2)

Metāns (CH_4)

Slāpekļa oksīds (N_2O)

Fluorogļūdeņraži (HFC)

Perfluorogļūdeņraži (PFC)

Sēra heksafluorīds (SF_6)

▼B

III PIELIKUMS

KRITĒRIJI EMISIJAS KVOTU VALSTS SADALES PLĀNIEM, KAS MINĒTI 9., 22. UN 30. PANTĀ

1. Kopējam piešķiramo kvotu daudzumam uz attiecīgo periodu ir jābūt saskaņotam ar dalībvalsts saistībām ierobežot emisiju atbilstīgi Lēmumam 2002/358/EK un Kioto protokolam, ņemot vērā, no vienas puses, kopējo emisijas daļu, ko aptver šīs kvotas, salīdzinot ar emisiju no avotiem, uz kuriem neattiecas šī direktīva, un, no otras puses, valstu enerģētikas politiku, un jābūt saskaņotam ar valsts klimata pārmaiņu programmu. Kopējais piešķiramo kvotu daudzums nedrīkst pārsniegt daudzumu, kāds šķiet vajadzīgs šā pielikuma kritēriju stingrai piemērošanai. Pirms 2008. gada daudzumam jābūt saskaņotam ar iespēju katrai dalībvalstij sasniegt vai pat pārsniegt mērķus saskaņā ar Direktīvu 2002/358/EK un Kioto protokolu.

2. Kopējam piešķiramo kvotu daudzumam ir jābūt saskaņā ar esošo un plānoto progresu, izpildot dalībvalstu ieguldījumu saistībās, ko Kopiena uzņēmusies saskaņā ar Direktīvu 93/389/EEK.

3. Piešķiramo kvotu daudzumam ir jābūt saskaņotam ar to darbību potenciālu, ieskaitot tehnoloģisko potenciālu, uz kurām attiecas šī emisijas samazināšanas sistēma. Dalībvalstis var balstīt kvotu sadali uz vidējo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas daudzumu uz produkta vienību un sasniedzamo progresu attiecībā uz veicamajām darbībām.

4. Plānam ir jābūt saskaņotam ar citiem Kopienas tiesību aktiem un politikas dokumentiem. Ir jāņem vērā nenovēršams emisijas kāpums sakarā ar jaunām normatīvajām prasībām.

5. Plāns nedrīkst diskriminēt uzņēmējsabiedrības vai nozares, piemēram, nepiemēroti atbalstot noteiktus uzņēmumus vai darbības, saskaņā ar Līguma prasībām, it īpaši tā 87. un 88. pantu.

6. Plānā jāiekļauj informācija par to, kā jaunās iekārtas var sākt dalību Kopienas sistēmā attiecīgajā dalībvalstī.

7. Plāns var pielāgot agrāk veiktos pasākumus, un tajā jābūt iekļautai informācijai par to, kā šie agrāk veiktie pasākumi ir ņemti vērā. Dalībvalstis, izstrādājot savus valsts kvotu piešķiršanas plānus, var izmantot kritērijus, kas izriet no atsauces dokumentiem attiecībā uz labākajām pieejamām tehnoloģijām, un šajos kritērijos var ietvert agrāk veiktu pasākumu pielāgošanu.

8. Plānā jāiekļauj informācija par to, kā ņem vērā tīrās tehnoloģijas, tostarp energoefektīvas tehnoloģijas.

9. Plāns ietver noteikumus attiecībā uz komentāriem, ko izsaka sabiedrība, un informāciju par kārtību, kā reaģēt uz šiem komentāriem, pirms pieņem lēmumu par kvotu sadali.

10. Plāns satur iekārtu uzskaitījumu, uz kurām attiecas šī direktīva, līdz ar katrai iekārtai paredzēto kvotu daudzumu.

11. Plāns var saturēt informāciju par to, kā reaģēt uz konkurenci, ko rada valstis un uzņēmumi ārpus Savienības.

▼M1

12. Plānā nosaka maksimālo SES un ESV daudzumu, ko operatori var izmantot Kopienas sistēmā, kā procentuālo daļu no katrai iekārtai piešķirtā kvotu daudzuma. Minētā procentuālā daļa saskan ar dalībvalsts papildināmības saistībām, ko tā uzņēmusies saskaņā ar Kioto Protokolu un lēmumiem, kas pieņemti atbilstīgi *UNFCCC* vai Kioto Protokolam.

▼B

IV PIELIKUMS

14. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀ MONITORINGA UN ZIŅOŠANAS PRINCIPI

Oglekļa dioksīda emisijas monitorings

Emisiju veic monitoringu vai nu pēc aprēķiniem, vai mērījumiem.

Aprēķināšana

Emisiju aprēķina pēc formulas:

darbības dati × emisijas koeficients × oksidācijas koeficients

Attiecībā uz darbības datiem (patērētais kurināmais, ražošanas tempi u.tml.) veic monitoringu, pamatojoties uz piegādes datiem vai aprēķiniem.

Aprēķiniem izmanto apstiprinātos emisijas koeficientus. Visiem kurināmajiem ir piemērojami katrai darbībai raksturīgie emisijas koeficienti. Standartkoeficienti ir piemērojami visiem kurināmajiem, izņemot nekomerciālus kurināmos (atkritumus, piemēram, riepas un rūpniecisko procesu gāzes). Slāņu specifiskie standartkoeficienti oglēm un ES raksturīgie jeb ražotājvalsts raksturīgie standartkoeficienti dabasgāzei vēl ir jāizstrādā. Klimata pārmaiņu starpvaldības padomes (*IPCC*) standartlielumi ir piemērojami naftas pārstrādes produktiem. Pieņem, ka biomasas emisijas koeficients ir vienāds ar nulli.

Ja emisijas koeficientā nav ņemts vērā tas, ka daļa no oglekļa paliek neoksidēta, tad papildus vēl ir jāizmanto oksidācijas koeficients. Ja darbībai raksturīgie emisijas koeficienti ir aprēķināti un tajos ņemta vērā oksidācija, tad oksidācijas koeficients nav jālieto.

Lieto oksidācijas standartkoeficientus, kas izstrādāti saskaņā ar Direktīvu 96/61/EK, izņemot gadījumu, kad operators var pierādīt, ka darbībai raksturīgie koeficienti ir precīzāki.

Katrai darbībai, katrai iekārtai un katram kurināmajam ir jāveic atsevišķs aprēķins.

Mērījumi

Emisijas mērījumiem izmanto standartizētas vai vispāratzītas metodes, un tos apstiprina ar emisiju aprēķiniem.

Citu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas monitorings

Emisijas monitoringam izmanto standartizētas vai vispāratzītas metodes, kuras izstrādājusi Komisija sadarbībā ar ieinteresētām personām un kuras pieņemtas saskaņā ar 23. panta 2. punkta procedūru.

Ziņošana par emisiju

Katrs operators ziņojumā par iekārtu iekļauj šādu informāciju:

A. Iekārtas identifikācijas datus:

— iekārtas nosaukumu,

— iekārtas adresi, norādot pasta kodu un valsti,

— to I pielikumā minēto darbību tipu un skaitu, kādas veic ar iekārtu,

— kontaktpersonas adresi, telefonu, faksu un e–pasta adresi, un

— iekārtas īpašnieka un jebkuras mātessabiedrības vārdu vai nosaukumu.

B. Par visām I pielikuma darbībām, kuras veic objektā un kurām aprēķina emisiju, norāda šādus datus:

— darbības datus,

— emisijas koeficientus,

— oksidācijas koeficientus,

— kopējo emisiju, un

— kļūdas iespējamību.

▼B

C. Par visām I pielikuma darbībām, kuras veic objektā un kurām mēra emisiju, norāda šādus datus:

— kopējo emisiju,

— informāciju par mērīšanas metožu uzticamību, un

— kļūdas iespējamību.

D. Ziņojumā par emisiju no sadedzināšanas darbībām ietver arī oksidācijas koeficientu, ja vien oksidācija nav jau ņemta vērā, izstrādājot darbībai raksturīgo emisijas koeficientu.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai koordinētu ziņošanas prasības ar jau esošām līdzīgām prasībām, lai atvieglotu uzņēmumam ziņojuma sagatavošanas procesu.

▼B

V PIELIKUMS

PĀRBAUDES KRITĒRIJI, KAS MINĒTI 15. PANTĀ

Vispārīgi principi

1. Pārbaudes veic attiecībā uz emisijām no jebkuras I pielikumā minētās darbības.

2. Pārbaudes procesā ņem vērā ziņojumu atbilstoši 14. panta 3. punktam un monitoringa pasākumus iepriekšējā gada laikā. Ir jāpārbauda monitoringa sistēmu ticamība un precizitāte un iesniegtie dati un informācija par emisiju, jo īpaši:

   a) iesniegtie darbības dati un attiecīgie mērījumi un aprēķini;

   b) emisijas koeficientu izvēle un izmantošana;

   c) kopējās emisijas noteikšanā veiktie aprēķini; un

   d) ja izmantoti mērījumi, ir jāpamato mērīšanas metožu izvēle un lietošana.

3. Ziņojumus par emisiju var apstiprināt tikai tad, ja ticami dati un informācija ļauj noteikt emisiju ar augstu ticamības pakāpi. Šajā sakarībā operatoram ir jāparāda, ka:

   a) iesniegtajos datos nav pretrunu;

   b) datu apkopošana ir notikusi saskaņā ar zinātniskiem standartiem; un

   c) iekārtas reģistri ir pilnīgi un konsekventi.

4. Pārbaudītājam ir jādod piekļuve jebkuram ražošanas objektam un jebkurai informācijai sakarā ar veicamo pārbaudi.

5. Pārbaudītājam ir jāņem vērā, vai iekārta ir reģistrēta Kopienas vides vadības un audita sistēmā (*EMAS*).

Metodoloģija

Stratēģiskā analīze

6. Pārbaude ir jābalsta uz visu iekārtā veikto darbību stratēģisku analīzi. Pārbaudītājam tādēļ ir jābūt zināšanām par visām darbībām un to nozīmību attiecībā uz emisiju.

Procesa analīze

7. Iesniegtās informācijas pārbaude, ja vajadzīgs, jāveic iekārtas atrašanās vietā. Pārbaudītājs izmanto pēkšņas pārbaudes, lai noteiktu iesniegto datu un informācijas ticamību.

Riska analīze

8. Pārbaudītājs pakļauj novērtēšanai visus iekārtas emisijas avotus, lai būtu iespējams veikt kopējo emisijas novērtējumu, pamatojoties uz katra emisijas avota datu ticamību.

9. Pamatojoties uz šo analīzi, pārbaudītājs uzskatāmi identificē avotus, kuru emisijas noteikšana saistīta ar paaugstinātu risku, un citus monitoringa un ziņošanas procedūras aspektus, kuru dēļ var notikt kļūdaina kopējās emisijas noteikšana. It īpaši tas attiecas uz emisijas koeficientu izvēli un aprēķiniem, kas nepieciešami, lai noteiktu emisijas līmeni no atsevišķiem avotiem. Īpaša uzmanība jāpievērš paaugstināta riska emisijas avotiem un minētajiem monitoringa procedūras aspektiem.

10. Pārbaudītājam jāņem vērā jebkuru efektīvo riska vadības metodi, ko izmanto operators, lai samazinātu kļūdas iespējamību.

Ziņojums

11. Pārbaudītājs gatavo ziņojumu par apstiprināšanas procesu un konstatē, vai ziņojums atbilstīgi 14. panta 3. punktam ir apmierinošs. Šajā ziņojumā

▼B

aplūko visus jautājumus attiecībā uz paveikto darbu. Paziņot, ka ziņojums atbilstīgi 14. panta 3. punktam ir apmierinošs, var tad, ja pārbaudītājs atzīst, ka, nosakot kopējo emisiju, nav pieļautas būtiskas kļūdas.

Minimālās prasības attiecībā uz pārbaudītāja kompetenci

12. Pārbaudītājs ir neatkarīgs no operatora un veic savu darbu labi, profesionāli un pārzin:

a) šīs direktīvas noteikumus, kā arī visus standartus un metodiskās norādes, ko Komisija pieņēmusi atbilstoši 14. panta 1. punktam;

b) normatīvās un administratīvās prasības attiecībā uz pārbaudāmajām darbībām; un

c) visas informācijas sagatavošanu attiecībā uz katru emisijas avotu iekārtā, it īpaši, kas attiecas uz datu apkopošanu, mērīšanu, aprēķiniem un ziņošanu.